

แพร่สำนักพิมพ์

เรื่องลับเบื้องลึกของคริสตจักร
ที่คุณจะต้องตกตะลึง!

ปริศนาฟาติมา

THE THIRD SECRET

ลดีฟ เมอร์รี เบย์น, อักษรา วิหาระ เปา

INTERNATIONAL BESTSELLER

พิมพ์ครั้งที่ ๑

ฟาติมา โปรตุเกส

๑๓ กรกฎาคม ๑๙๑๗

ลูเซียเงยหน้ามองขึ้นไปยังท้องฟ้า และเฝ้าดูแม่พระเสด็จลงมา นิมิตที่ปรากฏขึ้นนี้มาจากทางทิศตะวันออก เช่นเดียวกับที่เคยเกิดขึ้นสองครั้งก่อนหน้านี้ โดยแรกปรากฏเป็นจตุระยิบบระยับจากส่วนลึกล้ำภายในท้องฟ้าเมฆหนา การลอยเลื่อนเคลื่อนกายของพระองค์ปราศจากอาการโอนเอน ลังเลขณะที่ทรงเคลื่อนใกล้เข้ามาอย่างรวดเร็ว พระวรกายแจ่มจ้าเจิดจรัสขณะทรงหยุดนิ่งเหนือต้นโฮล์มโอ๊ก สูงจากพื้นดินแปดฟุต

แม่พระทรงยืนพระวรกายตรง พระฉายาโปร่งใสดุจแก้วเจียรไนห่อหุ้มด้วยรังสีเรืองรองที่ดูจะเจิดจ้ายิ่งกว่าแสงอาทิตย์ ลูเซียหลุบตาลงต่อความงามอันละลานตานี้

ผู้คนห้อมล้อมอยู่รอบกายลูเซีย ไม่เหมือนกับครั้งแรกที่แม่พระปรากฏพระองค์เมื่อสองเดือนก่อน ครั้งนั้นมีเพียงลูเซีย จาซินตา กับฟรานซิสโก ขณะกำลังเลี้ยงแกะของครอบครัวอยู่ในท้องทุ่งเท่านั้น ลูกพี่ลูกน้องสองคนของเธออายุเจ็ดขวบกับเก้าขวบ เธออายุมากที่สุด คือสิบขวบ และทางขวามือของเธอ ฟรานซิสโกนั่งคุกเข่าอยู่ในชุดกางเกงขายาวกับหมวกถักทรงกรวย ส่วนทางซ้ายมือ จาซินตาคูกลืนในกระโปรงสีดำ มีผ้าโพกศีรษะพันเรือนผมสีเข้ม

ลูเซียเงยหน้าขึ้นและสังเกตเห็นฝูงชนอีกครั้ง ผู้คนเริ่มพากันมาชุมนุมตั้งแต่เมื่อวาน หลายคนมาจากหมู่บ้านใกล้เคียง บางคนพาลูกหลานที่ง่ายเปลี่ยนเสียซึ่งพวกเขาวางว่าแม่พระจะทรงช่วยรักษามาด้วย ท่านเจ้าคณะ

แห่งฟาติมาประกาศว่านิมิตดังกล่าวเป็นเรื่องตมต้นหลอกหลวงและเรียกร้องให้ทุกคนอยู่ห่างๆ เข้าใจ เจ้าซาตานกำลังออกอาละวาด ท่านว่าอย่างนั้น แต่ผู้คนก็ไม่ฟังเสียง ลูกวัดคนหนึ่งถึงกับตราหน้าท่านเจ้าคณะว่าโง่งเง้านักเพราะซาตานไม่มีวันเรียกร้องให้ผู้คนสวดภาวนาหรือ

ผู้หญิงคนหนึ่งในกลุ่มคนตะโกนขึ้น เรียกลูเซียกับน้องๆ ว่าเป็นจอมหลอกหลวง และสาบานว่าพระเจ้าเป็นเจ้าจะทรงแก้แค้นที่พวกเธอบังอาจมาลวงละเมิดพระองค์ มานูเอล มาร์โต อาของลูเซีย และเป็นพ่อของจาซินตา กับฟรานซิสโก ยืนอยู่ข้างหลังเด็กทั้งสามและลูเซียได้ยื่นขาปรามผู้หญิงคนนั้นให้สงบปากคำ เขาเป็นที่นับถือในหุบเขาแห่งนั้นในฐานะผู้ที่เห็นโลกมากกว้างขวางกว่าแถบแשרราดาแอเรที่รายล้อมอยู่ ลูเซียรู้สึกสบายใจเมื่อได้เห็นดวงตาสีน้ำตาลแหลมคมและท่าทีเงียบขรึมของเขา ดีเหลือเกินที่เขาอยู่ใกล้ๆ ตรงนั้นด้วยท่ามกลางคนแปลกหน้าทั้งหลาย

เธอพยายามไม่ใส่ใจคำพูดใดๆ ที่ผู้คนร้องตะโกนใส่เธอ และปิดกั้นความคิดจากกลิ่นมินต์ กลิ่นสน และกลิ่นฉุนๆ ของโรสแมรี่ป่า ความคิดของเธอและสายตาของเธอด้วยในขณะนี้จดจ่ออยู่ที่องค์แม่พระซึ่งลอยอยู่เบื้องหน้า

มีแต่เธอ จาซินตา และฟรานซิสโกเท่านั้นที่มองเห็นองค์แม่พระ หากเธอกับจาซินตาสองคนเท่านั้นที่ได้ยินพระสุรเสียง ลูเซียคิดว่าแปลกนัก - ทำไมฟรานซิสโกถึงต้องถูกปฏิเสธด้วยเล่า - แต่ในระหว่างการเสด็จมาครั้งแรกนั้นแม่พระตรัสชัดเจนว่าฟรานซิสโกจะขึ้นสวรรค์ก็ต่อเมื่อได้สวดโรซารี้อย่างหนักเท่านั้น

สายลมอ่อนโยนผ่านภูมิประเทศที่เป็นสีสลับเหมือนตารางหมากรุกของแอ่งว่างขนาดใหญ่ซึ่งรู้จักกันในชื่อว่าโควาดาอเรีย ที่ดินผืนนี้เป็นสมบัติของพ่อแม่ของลูเซีย มีต้นมะกอกขึ้นกระจัดกระจายสลับกับหย่อมต้นไม้ที่เขียวตลอดปี ต้นหญ้าขึ้นสูงและเอามาทำหญ้าแห้งได้เยี่ยมนัก และพื้นดินให้ดอกผลงดงามทั้งมันฝรั่ง กะหล่ำปลี และข้าวโพด

กำแพงหินเรียบง่ายเป็นแถวๆ ทอดกันท้องทุ่ง ส่วนใหญ่พังทลายลงแล้วซึ่งลูเซียรู้สึกชอบคุณนักเพราะมันทำให้ฝูงแกะได้เดินแร่และเล็มหญ้าตามใจชอบหน้าที่ของเธอคือเลี้ยงแกะของครอบครัว จาซินตากับฟรานซิสโกก็ได้รับมอบหมายหน้าที่อย่างเดียวกันจากพ่อแม่ เด็กทั้งสามใช้เวลาวันแล้ววันเล่าในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาในท้องทุ่ง บางครั้งก็เล่นกัน บางครั้งก็สวดภาวนา

* การสวดภาวนาในคริสต์ศาสนานิกายโรมันคาทอลิก ประกอบด้วยการสวดสรรเสริญพระแม่มารีย์ ทำลึบรอบ และการเพ่งพิจารณาเหตุการณ์ศักดิ์สิทธิ์ทำเหตุการณ์ในพระชนม์ชีพของพระเยซู

บางครั้งก็ฟังพรานชีสโกเปาขลุ่ย

แต่ทุกอย่างนั้นเปลี่ยนไปสิ้นเมื่อสองเดือนที่แล้ว ตอนที่ภาพนิมิตปรากฏขึ้นเป็นครั้งแรก

นับแต่นั้นมา เด็กทั้งสามก็ถูกกระหน่ำด้วยคำถามต่างๆ นานาไม่หยุดหย่อน และถูกเยาะเย้ยเสียดสีจากผู้ที่ไม่เชื่อ แม่ของลูเซียถึงกับพาเธอไปหาท่านบาทหลวงประจำตำบล และสั่งให้เธอสารภาพว่าทั้งหมดเป็นเรื่องโกหก ท่านบาทหลวงจึงฟังเรื่องที่เธอพูดและประกาศว่าเป็นไปไม่ได้ที่แม่พระจะเสด็จลงมาจากรสวรรค์เพียงเพื่อจะบอกว่าควรสวดโรซารีเป็นประจำทุกวัน สิ่งปลอบประโลมใจเพียงอย่างเดียวของลูเซียคือยามที่เธอได้อยู่ลำพังและสามารถทำให้คำครวญได้เต็มที่ทั้งต่อตัวเธอเองและต่อโลก

ห้องฟ้าสลัวลง และร่วมที่ผู้คนทางกันแดดก็เริ่มหุบลง ลูเซียลุกขึ้นยืน และร้องประกาศก้อง “ถอดหมวกออกเสีย เพราะข้าเห็นแม่พระแล้ว”

ผู้คนพากันทำตามในทันที บางคนทำเครื่องหมายกางเขนราวกับเพื่อให้ได้รับการภัยในพหุติกรรมหยาบช้า

ลูเซียหันกลับไปทางภาพนิมิตและคุกเข่าลง “ไวเซเมเชกิเมเกียเร” เธอทูลถาม ท่านต้องการสิ่งใดจากข้า

“จงอย่าได้กระทำการล่วงละเมิดองค์พระผู้เป็นเจ้าใดๆ อีก เพราะพระองค์ทรงพระพิโรธยิ่งนักอยู่แล้ว ข้าต้องการให้เจ้ามาที่นี่ในวันที่สิบสามของเดือนที่กำลังจะมาถึง และจงสวดโรซารีต่อไปเป็นประจำทุกวัน วันละห้าสิบบรอบ ถวายแด่แม่พระแห่งโรซารีเพื่อให้บังเกิดสันติสุขบนโลกและการสิ้นสุดแห่งสงคราม เพราะพระนางท่านั้นที่จะทรงสามารถช่วยได้”

ลูเซียจ้ององค์แม่พระเหม็ง พระวรกายนั้นโปร่งใส ประกอบด้วยสีหลายสีทั้งเหลือง ขาว และน้ำเงิน พระพักตร์งามจับตา หากแฝงด้วยความโหม่นสออย่างประหลาด พระภูษายาวรอมข้อพระบาท พระเคียรมีผ้าคลุมหน้าปกคลุม สร้อยประคำสายหนึ่งซึ่งดูคล้ายไข่มุกพันอยู่รอบพระหัตถ์ที่ประสานกันไว้ พระสุรเสียงนุ่มนวลน่าฟัง ราบเรียบประโลมใจ ไม่ขึ้นสูงหรือทอดต่ำ ดุจสายลมอ่อนที่ยังคงโชยผ่านเหนือฝูงผู้คน

ลูเซียรวบรวมความกล้าหาญและพูดขึ้น “ข้าใคร่ขอให้ท่านบอกเราว่าท่านคือใคร และโปรดแสดงปาฏิหาริย์เพื่อให้ทุกคนเชื่อว่าทรงปรากฏพระองค์ต่อพวกเรา”

“จงมาที่นี่ทุกเดือนในวันนี้ ในเดือนตุลาคม ข้าจะบอกเจ้าว่าข้าคือใคร และข้าจะแสดงปาฏิหาริย์ที่ทุกคนจะต้องเชื่อ”

“มองดูพระองค์สิ” เธอกระซิบกับน้องทั้งสอง

เด็กทั้งคู่ทำตาม แล้วเด็กทั้งสามก็หันหน้าจากภาพอันน่าสยดสยองนั้น มือประสานไว้เบื้องหน้า นิ้วทุกนิ้วชี้ขึ้นสู่ท้องฟ้า

“พวกเจ้าได้เห็นนรก ที่ที่วิญญาณของเหล่าคนบาปผู้นำสงสารจะต้องลงไป” แม่พระตรัส “เพื่อจะช่วยพวกเขา พระผู้เป็นเจ้าทรงปรารถนาจะให้มีการอุทิศบูชาดวงจิตบริสุทธิ์แห่งข้าขึ้นในโลก หากพวกเขาทำตามสิ่งที่ข้าจะบอกเจ้า วิญญาณมากมายจะได้รับการช่วยเหลือและจะบังเกิดสันติภาพขึ้น สงครามจะสิ้นสุดลง แต่หากพวกเขาไม่หยุดส่งละเมิดองค์พระผู้เป็นเจ้า สงครามครั้งใหม่ที่เลวร้ายกว่าเดิมจะอุบัติขึ้นในรัชสมัยของโพัสที่สิบเอ็ด”

ภาพนิมิตแห่งนรกหายวับไป และแสงอันอบอุ่นนั้นก็ทอดถอยกลับคืนสู่พระหัตถ์ที่ประสานกันของแม่พระ

“เมื่อเจ้าได้เห็นราตรีที่สว่างไสวด้วยแสงลึกลับ จงรู้ไว้เถิดว่านั่นคือสัญญาณอันยิ่งใหญ่ที่พระผู้เป็นเจ้าประทานให้เจ้าเพื่อบอกว่าพระองค์จะทรงลงทัณฑ์โลกที่ประกอบอาชญากรรมนานา ทั้งสงคราม ความทวิโทษ และการข่มเหงรังแกคริสตจักรกับองค์พระสันตะปาปา”

พระวาจาของแม่พระรบกวนจิตใจลูเซีย เธอรู้ว่าตลอดเวลาหลายปีมานี้ ได้เกิดสงครามลูกกลมไปทั่วยุโรป พวกผู้ชายจากหมู่บ้านต่างๆ พากันเดินทางไปรบ หลายคนไม่ได้กลับมาอีกเลย เธอได้ยินเรื่องราวความเศร้าเสียใจของครอบครัวพวกเขาในโบสถ์ มาบัดนี้เธอกำลังได้รับคำบอกเล่าถึงวิธีการยุติความทุกข์นั้น

“เพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์นั้นขึ้น” แม่พระตรัส “ข้าจึงมาขอให้มีการอุทิศรัสเซียแก่วงจิตบริสุทธิ์แห่งข้าและประกอบพิธีรับศีลมหาสนิทเพื่อการล้างบาปทุกวันเสาร์แรกของเดือน ถ้าพวกเขาฟังคำร้องขอของข้า รัสเซียก็จะกลับคืนสู่พระศาสนาและสันติภาพจะบังเกิดขึ้น หากไม่แล้วรัสเซียก็จะแพร่กระจายความผิดของตนไปทั่วโลก ยั่วยุให้เกิดสงครามและการข่มเหงคริสตจักร คนดีจะถูกฆ่าเพื่อพระศาสนา พระสันตะปาปาจะทรงทุกข์ร้อนอย่างหนัก หลายประเทศจะถูกทำลายล้าง ในท้ายที่สุด ดวงจิตบริสุทธิ์แห่งข้าจะมีชัยชนะ พระสันตะปาปาจะทรงอุทิศรัสเซียแก่ข้า รัสเซียจะกลับคืนสู่พระศาสนา และโลกจะบังเกิดสันติภาพขึ้นชั่วระยะเวลาหนึ่ง”

ลูเซียนึกสงสัยว่า รัสเซียคืออะไร บางทีอาจจะเป็นคนคนหนึ่งกระมัง หรือเป็นหญิงชั่วร้ายที่ต้องการการช่วยเหลือให้หลุดพ้นจากบาป หรืออาจจะเป็นสถานที่ไหนสักแห่ง นอกดินแดนกาลิเลียนและสเปน เธอไม่รู้จักชื่อประเทศ

อื่นใด โลกของเธอคือหมู่บ้านฟาติมาที่ครอบครัวย้ายอยู่ กับหมู่บ้านเล็กๆ ใกล้ๆ กันชื่ออัลจัสเทรลที่ฟรานซิสโกกับจาซินตาอยู่ โควาดิอาเรียที่พวกเกะกินหญ้าและมีพืชผักขึ้น กับถ้ำคาเบโกที่ทูตสวรรค์เสด็จมาเมื่อปีที่แล้วกับปีก่อนหน้านั้นเพื่อประกาศการเสด็จมาของแม่พระ เจ้ารัสเซียนี้ดูจะสำคัญมากทีเดียว ถึงดึงดูดความสนใจของแม่พระ แต่ลูเซียอยากรู้เรื่องหนึ่ง “แล้วโปรตุเกสละเจ้าคะ”

“ในโปรตุเกส หลักแห่งศรัทธาจะได้รับการรักษาไว้เสมอ”

ลูเซียยิ้ม การได้รู้ว่าเป็นที่โปรดปรานของแม่พระเป็นเกียรติอันสูงส่งของเธอนั่นเอง

“เมื่อเจ้าสวดโรซารี” แม่พระตรัส “จงกล่าวหลังการเพ่งพิจารณาเหตุการณ์ศักดิ์สิทธิ์แต่ละครั้งว่า ‘โอ้ พระเยซูแห่งข้า ขอทรงโปรดอภัยให้เราและช่วยพวกเราจากไฟแห่งนรก ขอทรงดึงดูดดวงวิญญาณทั้งหลายให้หลุดพ้นจากบาป โดยเฉพาะดวงวิญญาณที่ทุกข์ทรมาน’”

เธอพยักหน้า

“ข้ายังมีเรื่องจะบอกเจ้าอีก” เมื่อทรงแจ้งสารข้อที่สามจบลงแล้ว แม่พระก็ตรัสว่า “อย่าเพิ่งบอกเรื่องนี้กับใครทั้งนั้นนะ”

“แม้แต่ฟรานซิสโกก็ไม่ได้หรือเจ้าคะ” ลูเซียถาม

“เจ้าจะบอกเขาก็ได้”

เกิดความเจ็บตามมายาวนาน ไม่มีเสียงใดหลุดลอดออกมาจากกลุ่มผู้คน ทั้งผู้ชาย ผู้หญิง และเด็กทุกคนล้วนยืนหรือคุกเข่านิ่งด้วยความปีติเปี่ยมล้น ราวกับถูกสะกดด้วยสิ่งที่ผู้มองเห็นทั้งสาม – ตามที่ลูเซียได้ยินพวกเขาเรียกขาน – กำลังกระทำ หลายคนกำสายประคำไว้แน่นและพึมพำภาวนาลูเซียรู้ว่าไม่มีผู้ใดมองเห็นหรือได้ยินแม่พระ ประสบการณ์ของพวกเขาคือประสบการณ์แห่งความศรัทธาโดยแท้

เธอใช้เวลาช่วงขณะติดต่อกับความสงบเย็นนั้น ทว่าทั้งโควาต่างตึงแน่นอยู่ในความขมขื่นลึกลับ แม้แต่สายลมก็เจือปนสนธิ เนื้อตัวของลูเซียเย็นลง และเป็นครั้งแรกที่น้ำหนักแห่งความรับผิดชอบโถมทับลงบนตัวเธอ เธอสูดลมหายใจลึกและถามว่า “ท่านไม่ต้องการสิ่งใดจากข้าแล้วใช่ไหม”

“วันนี้ข้าไม่ต้องการสิ่งใดจากเจ้าอีกแล้ว”

แม่พระทรงเริ่มลอยขึ้นสู่ท้องฟ้าด้านทิศตะวันออก เสียงอะไรบางอย่างคล้ายฟ้าร้องดังกระหึ่มผ่านไปเหนือศีรษะ ลูเซียยืนตัวสั่น “พระนางเสด็จไปแล้ว” เธอร้องออกมาพลางชี้ไปที่ท้องฟ้า

ผู้คนรู้สึกได้ว่าภาพนิมิตจบสิ้นลงแล้ว และเริ่มเบียดเสียดกันเข้ามา

ภาค ๑

นครรัฐวาติกัน

วันพุธที่ ๘ พฤศจิกายน เวลาปัจจุบัน

๖.๑๕ น.

ม่ง ชิน ญอร์^๒ โคลิน มิเชอเนอร์ ได้ยินเสียงนั้นอีกครั้งและ
ปิดหนังสือลง มีใครบางคนอยู่ที่นั่น เขารู้

เหมือนกับครั้งก่อน

เขาลุกขึ้นจากโต๊ะอ่านหนังสือและออกเดินไปรอบชั้นหนังสือสโตร์บาโรก
ที่ตั้งอยู่เรียงราย ชั้นหนังสือโบราณเหล่านั้นสูงตระหง่านเหนือตัวเขาและยังมีอีก
หลายชั้นยื่นรอออยู่ในโถงทางเดินแคบๆ ที่ทอดยาวออกไปทั้งสองฟาก ห้องอัน
กว้างและลึกแห่งนี้มีกลิ่นอายลึกลับอย่างหนึ่งที่ได้รับการบ่มเพาะบางส่วนจาก
ป้ายชื่อห้อง ลาร์คิวโอเซอเกรโตวาติกาโน หอจดหมายเหตุลับแห่งวาติกัน

เขามักคิดเสมอว่าชื่อนั้นช่างแสนประหลาดนักในเมื่อแทบจะไม่มีสิ่งใดใน
หนังสือในห้องนี้เป็นความลับเลย ส่วนใหญ่ก็เป็นแค่บันทึกละเอียดดิบเกี่ยวกับการ
จัดการองค์กรของคริสตจักรตลอดเวลาสองพันปี บันทึกgrayานจากยุคสมัย
ที่พระสันตะปาปาเป็นทั้งพระราชา นักรบ นักการเมือง และนักรัก ตามข้อมูล
ระบุว่าชั้นหนังสือที่นี่มีความยาวถึงยี่สิบห้าไมล์ ซึ่งมีอะไรให้ค้นหาหากที่เดียว
หากผู้ค้นรู้ว่าต้องหาที่ไหน

และแน่นอน มิเชอเนอร์รู้

^๒ ตำแหน่งนักบวชระดับสูงในคริสต์ศาสนิกายโรมันคาทอลิก

เขาพุ่งความสนใจไปที่เสียงนั้นอีกครั้ง สายตาตวัดเลื่อนข้ามห้อง ผ่านภาพเขียนสีปูนเปียกของคอนสแตนติน เปแปง และเฟรเดอริกที่สอง ก่อนจะจับสิ่งที่ประตูลูกกรงเหล็กอีกด้านหนึ่งของห้อง พื้นที่เบื้องหลังประตูลูกกรงนั้นมีมืดและเงียบ ห้องลับเฉพาะนั้นจะเข้าใช้ได้ก็แต่ผู้ได้รับพระราชนุญาตโดยตรงจากพระสันตะปาปาเท่านั้น โดยกฎแห่งประตูลูกกรงนี้ผู้ดูแลหอจดหมายเหตุแห่งคริสตจักรเป็นผู้ถือไว้ มิเชอเนอร์ไม่เคยเข้าไปในห้องนั้น แม้จะเคยยื่นประจำตามหน้าที่อยู่ข้างนอกระหว่างที่เจ้านายของเขาคือสมเด็จพระสันตะปาปาเคลเมนต์ที่สิบห้าเสด็จเข้าไปข้างใน แม้กระนั้นเขาก็ตระหนักดีถึงเอกสารอันมีค่าบางฉบับที่เก็บรักษาไว้ภายในพื้นที่ไร้นาตาแห่งนั้น เช่น พระราชหัตถเลขาฉบับสุดท้ายของพระนางเจ้าแมรี ราชีนีแห่งสกอต ก่อนที่จะทรงถูกพระนางเจ้าเอลิซาเบทที่หนึ่งบั้นพระเศียร คำร้องของขุนนางอังกฤษเจ็ดสิบห้าคนให้พระสันตะปาปาทรงประกาศให้การอภิเษกสมรสครั้งแรกของพระเจ้าเฮนรีที่แปดเป็นโมฆะ คำสารภาพลงลายมือชื่อของกาลิเลโอ สนธิสัญญาโตนเลตันของนโปเลียน

มิเชอเนอร์พิจารณาหลายระดับและเสาค้ำยันประตูลูกกรงเหล็กบานนั้นตลอดจนลายสลักปิดทองรูปไบไบและสรรพสัตว์ที่ตกลงไปในเนื้อโลหะเหนือประตู ประตูบานนี้อยู่ที่นี่มาตั้งแต่ศตวรรษที่สิบสี่ ไม่มีสิ่งใดในนครรัฐวาติกันที่ธรรมดาสามัญ ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนมีลักษณะอันเด่นชัดของศิลปินที่มีชื่อเสียงหรือช่างฝีมือผู้กลายเป็นตำนาน ผู้อุตสาหะตรากตรำนานปีเพื่อพยายามสร้างความพอใจแก่ทั้งพระผู้เป็นเจ้าและพระสันตะปาปาของตน

มิเชอเนอร์ก้าวยาวๆ ตัดไปยังอีกฟากหนึ่งของห้อง เสียงฝีเท้าของเขาสะท้อนก้องผ่านอากาศอบอุ่นพอประมาณนั้น และไปหยุดลงตรงประตูเหล็กสายลมอุ่นๆ พัดผ่านร่างเขามาจากเบื้องหลังลูกกรง ทางด้านขวาของบานประตูติดบานพับสำหรับใส่กุญแจขนาดใหญ่ เขาลองขยับกลอนดู ปรากฏว่าลั่นไว้นั่นหนา

เขาหันหลังกลับ นึกสงสัยว่าอาจมีเจ้าหน้าที่คนใดคนหนึ่งเข้ามาในหอจดหมายเหตุ เจ้าหน้าที่เวรกลับไปตอนที่เขามาถึงก่อนหน้า และจะไม่มีใครอื่นได้รับอนุญาตให้เข้ามาระหว่างที่เขาอยู่ที่นี่ เนื่องจากเลขาณูการของพระสันตะปาปาไม่ต้องการที่เสียงคอยดูแล แต่ที่นี่มีประตูเข้าออกหลายแห่งและเขาก็สงสัยว่าเสียงที่ได้ยินเมื่อสักครู่นี้เป็นเสียงของบานพับโบราณถูกดึงเปิดแล้วปิดเบาๆ หรือเปล่า ยากจะบอกได้ เสียงที่ดังขึ้นในพื้นที่อันกว้างใหญ่นี้ชวนสับสนพอกับข้อเขียนทั้งหลายนั้นแหละ

มิเชอเนอร์ก้าวไปทางขวา ตรงไปยังทางเดินยาวแห่งหนึ่ง- โถงแผ่นหนังจารึก เลยออกไปคือห้องรายการทรัพย์สินและดัชนี ขณะที่เขาเดินไป หลอดไฟเหนือคิระกะกะพริบวูบวาบ สาดแสงสว่างต่อเนื่องกันเป็นหย่อมๆ และเขาก็รู้สึกเหมือนกับอยู่ใต้ดิน ทั้งที่อยู่เหนือพื้นดินสองชั้น

เขาลองเดินไปเพียงระยะสั้นๆ ไม่ได้ยินเสียงอะไร แล้วก็กลับหลังหัน

ขณะนั้นเป็นเวลาเช้าตรู่กลางสัปดาห์ เขาเจตนาเลือกมาค้นคว้าเวลานี้ เพราะมีโอกาสน้อยลงที่จะไปเกาะขวางทางบุคคลอื่นๆ ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าใช้ หอจดหมายเหตุ และมีโอกาสน้อยลงที่จะดึงดูดความสนใจของพวกลูกจ้างของคริสตจักร เขากำลังปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากพระสันตะปาปา การสืบค้นของเขาดำเนินไปเป็นการส่วนตัว แต่เขามีได้อยู่ลำพัง ครึ่งก่อน เมื่อหนึ่งสัปดาห์มาแล้ว เขาก็รู้สึกเช่นเดียวกันนี้

มิเชอเนอร์เข้าไปในโถงหลักอีกครั้งและก้าวกลับไปโต๊ะอ่านหนังสือ ความสนใจของเขายังคงอยู่ที่ห้องนั้น พื้นที่ห้องเป็นแผนภูมิแสดงจักรราศีในตำแหน่งที่สัมพันธ์กับดวงอาทิตย์ รังสีของดวงอาทิตย์สามารถส่องทะลุเข้ามาในห้องได้ เนื่องจากสูงขึ้นไปบนผนังมีรอยแยกซึ่งถูกกำหนดตำแหน่งอย่างระมัดระวัง เขารู้ว่าเมื่อหลายศตวรรษมาแล้ว การคำนวณปฏิทินแบบเกรกอเรียน^๓ เกิดขึ้น ณ จุดนั้นนั่นเอง แต่วันนี้ไม่มีแสงอาทิตย์ลอดเข้ามาภายนอกอากาศหนาวและเปียกชื้น พายุฝนกลางฤดูใบไม้ร่วงกำลังกระหน่ำกรุงโรม

หนังสือทั้งหลายที่ดึงดูดความสนใจของเขาตลอดสองชั่วโมงที่ผ่านมาเรียงรายเป็นระเบียบอยู่บนโต๊ะลาดตัวสูง หลายเล่มเขียนขึ้นภายในเวลาไม่เกินสองทศวรรษที่ผ่านมา มีอยู่สี่เล่มที่เก่าแก่กว่านั้นมาก สองในสี่เล่มที่เก่าแก่ที่สุดเขียนเป็นภาษาอิตาลี เล่มหนึ่งเป็นภาษาสเปน อีกเล่มเป็นภาษาโปรตุเกส เขาสามารถอ่านทุกภาษาดังกล่าวได้สบายๆ ซึ่งเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่เคลเมนต์ที่สิบห้าทรงปรารถนาให้เขามาทำงานกับพระองค์ยิ่งนัก

บันทึกที่เขียนด้วยภาษาสเปนกับอิตาลีนั้นแทบจะไร้ประโยชน์ใดๆ ด้วยต่างก็เป็นงานดัดแปลงจากเล่มภาษาโปรตุเกส ซึ่งมีชื่อว่า การศึกษาโดยละเอียดและครอบคลุมว่าด้วยรายงานการปรากฏพระองค์ของแม่พระพรหมจารีมารีย์อันศักดิ์สิทธิ์ที่ฟาติมา- วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๑๙๑๗ ถึงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๑๙๑๗

^๓ปฏิทินสากลแบบที่ใช้กันทั่วไป ดัดแปลงจากปฏิทินจูเลียนแบบเดิม เริ่มใช้ในปี ๑๕๘๒ โดยสมเด็จพระสันตะปาปาเกรกอรีที่สิบสาม

สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่สิบห้ามีพระบัญชาให้มีการดำเนินการตรวจสอบในปี ๑๙๒๒ อันเป็นส่วนหนึ่งในการตรวจสอบของคริสตจักรเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในหุบเขาอันห่างไกลแห่งหนึ่งของโปรตุเกส ต้นฉบับนั้นเป็นลายมือเขียนทั้งหมด หมึกซีตจางกลายเป็นสีเหลืองอ่อนๆ ทำให้ถ้อยคำที่เขียนดูราวกับร่างด้วยทอง ท่านบิชอปแห่งเลร่าได้ดำเนินการตรวจสอบอย่างละเอียดทั่วถึง โดยใช้เวลารวมแปดปี และข้อมูลดังกล่าวได้กลายเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในเวลาต่อมาเมื่อวาติกันประกาศยอมรับในปี ๑๙๓๐ ว่าการปรากฏพระองค์บนโลกของแม่พระพรหมจารีรวมหกครั้งที่ฟาติมานั้น *ควรค่าแก่การยอมรับ* รายงานฉบับดั้งเดิมนั้น บัดนี้มีภาคผนวกสามภาคซึ่งจัดทำขึ้นในทศวรรษ ๑๙๕๐, ๑๙๖๐ และ ๑๙๙๐ เพิ่มเติมเข้าไปด้วย

มิเชอเนอร์ได้พิจารณาข้อมูลทั้งหมดด้วยความละเอียดถี่ถ้วนแบบนักกฎหมายตามที่คริสตจักรฝึกอบรมเขามา เวลาเจ็ดปีที่มหาวิทยาลัยมิวนิกทำให้เขาได้รับปริญญาหลายใบ แต่เขาไม่เคยทำหน้าที่เยี่ยงนักกฎหมายทั่วไปเลย โลกของเขาคือโลกของคำประกาศแต่งตั้งนักบวชและพระบัญชาด้านวินัย ระเบียบปฏิบัตินี้ดำเนินมานานถึงสองพันปีและอาศัยความเข้าใจกาลเวลามากกว่าแนวคิดเรื่องการวินิจฉัยตัดสินตามคติลักษณะเดียวกันในอดีต การที่เขาตราครุฑร้ายนกฎหมายมาได้กลายเป็นสิ่งมีค่ายิ่งสำหรับการรับใช้คริสตจักรของเขา เนื่องจากหลายต่อหลายครั้งตรรกะของกฎหมายได้กลายมาเป็นพันธมิตรในวังวนอันชวนสับสนของการเมืองในแวดวงศาสนา ที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้น มันเพิ่งช่วยเขาค้นหาสิ่งที่เคลเมนต์ที่สิบห้าต้องการในเขาวงกตแห่งข้อมูลที่ถูกลืมเลือนนี้

เสียงนั้นดังมาอีกครั้ง

เป็นเสียงอืดเบาๆ เหมือนขาสองข้างเสียดสีกันในสายลม หรือเสียงหูประกาศการมาถึงของมัน

เขารับวิ่งตรงไปยังแหล่งที่มาของเสียงและมองซ้ายมองขวา

ไม่มีอะไร

ห่างไปทางซ้ายห้าสิบฟุต มีประตูบานหนึ่งที่เปิดออกสู่นอกหอดจดหมายเหตุ มิเชอเนอร์ตรงไปยังประตูบานนั้นและลองขยับกลอนดู มันเลื่อนเปิดออก เขาออกแรงเปิดประตูไม่ไ้ก้แกะสลักบานหนาหนานั้น บานพับเหล็กส่งเสียงเอี๊ยดแล่นเบา

เสียงที่เขาจำได้

โถงทางเดินเบื้องหลังประตูบานนั้นว่างเปล่า แต่เงาวาบบนพื้นหินอ่อน

กระทบความสนใจของเขา

เขาคุกเข่าลง

หย่อมเปียกชื้นใสๆ นั้นปรากฏเป็นระยะสม่ำเสมอ หยดน้ำเล็กๆ
นำออกไปสู่ระเบียงทางเดิน แล้ววกกลับผ่านช่องประตูเข้าสู่ห้องจดหมายเหตุ
บางหยดมีเศษโคลน ใบไม้ และหญ้าปะปนอยู่

สายตาของมิเชอเนอร์ทอดตามรอยนั้นไปจนหยุดลงที่สุดปลายแถว
ชั้นหนังสือ ฝนยังคงกระหน่ำบนหลังคา

เขารู้ว่าหย่อมน้ำพวกนี้คืออะไร

รอยเท้า

๗.๔๔ น.

บรรดาสื่อมวลชนเริ่มคึกคักจนวายกันแต่เช้าตามที่มีเชอเนอร์คาดไว้ เขายืนอยู่ตรงหน้าต่างและเฝ้ามองขณะที่รถตู้และรถพ่วงของสถานีโทรทัศน์ต่างๆ ค่อยๆ แล่นเข้าสู่จัตุรัสเซนต์ปีเตอร์และเข้าประจำตามตำแหน่งที่ได้รับการจัดสรร สำนักงานสื่อมวลชนของวาติกันรายงานต่อเขาเมื่อวานนี้ว่ามีผู้สื่อข่าวที่ยื่นคำร้อง มาเจ็ดสิบเอ็ดรายจากอเมริกาเหนือ อังกฤษ และฝรั่งเศส ได้รับอนุญาต ให้เข้ารายงานข่าวการพิจารณาคดี แม้ว่าจะมีชาวอิตาลีสิบสองรายกับเยอรมัน อีกสามรายรวมอยู่ในกลุ่มนั้นด้วยก็ตาม ส่วนใหญ่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ แต่ก็มีสื่อ ประเภทข่าวหลายรายขอและได้รับอนุญาตให้ทำการถ่ายทอดออกอากาศจาก สถานที่ด้วย บีบีซีถึงกับวิ่งเต้นขออนุญาตเข้าไปถ่ายภายในศาลเลยทีเดียว เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของสารคดีที่กำลังถ่ายทำ แต่คำขออนั้นถูกปฏิเสธ เรื่องนี้จะเป็นข่าวใหญ่ฮือฮาทีเดียว แต่นั่นก็เป็นสิ่งที่ต้องแลกมาในการตามล่าตัวคนดัง

ศาลพระคาร์ดินัลเป็นศาลสูงสุดในบรรดาศาลยุติธรรมสามศาลของ วาติกัน มีหน้าที่พิจารณาคดีขับออกจากศาสนาโดยเฉพาะ กฎหมายพระวินัย ประกาศเหตุผลห้ามประการที่บุคคลจะถูกขับออกจากศาสนาได้ คือ ละเมิด ความลับแห่งการสารภาพบาป ทำร้ายร่างกายพระสันตะปาปา ประกอบพิธี แต่งตั้งบิชอปโดยปราศจากความเห็นชอบของสำนักวาติกัน ดูหมิ่นหยามหมิ่น พิธีรับศีลมหาสนิท และเหตุผลซึ่งเป็นประเด็นในวันนี้ นั่นคือ พระซึ่งล้างบาป ให้ผู้ร่วมประพฤติดินทางกาม

บาทหลวงโรมัส คีลี แห่งโบสถ์เซนต์ปีเตอร์แอนด์พอลในเมืองริชมอนด์ รัฐเวอร์จิเนีย ได้กระทำการสิ่งที่ไม่มีใครคาดคิด เมื่อสามปีที่แล้ว ท่านได้มี

ความล้มพินธ์อย่างเปิดเผยกับสตรีผู้หนึ่ง จากนั้นยังได้ล้างบาปให้ตนเองกับสตรีผู้นั้นต่อหน้าศาสนิกชนในโบสถ์ พฤติกรรมอันน่าตกตะลึงครั้งนั้นกับการวิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรงของคิลีต่อท่าทีอันหนักแน่นไม่ยอมผ่อนปรนของคริสตจักรเกี่ยวกับการถือเพศพรหมจรรย์ได้ก่อให้เกิดความสนใจอย่างมากเท่าที่ผ่านมานั้นมีพระและผู้เชี่ยวชาญด้านศาสนศาสตร์ได้ทำลายโรมเรื่องการดเว้นจากกามารมณ์มาเป็นเวลานาน และการตอบสนองส่วนใหญ่คือการขอให้ผู้นั้นหลุดพ้นวงจรรไป เพราะส่วนใหญ่ถ้าไม่ลาเพศบรรพชิตไปก็จะกลับมาอยู่ในร่องในรอยตามเดิม แต่บาทหลวงคิลีนั้นได้ยกการทำลายของตนขึ้นสู่อีกระดับหนึ่งด้วยการตีพิมพ์หนังสือสามเล่ม หนึ่งในนั้นเป็นหนังสือขายดีในหลายประเทศ ทุกเล่มมีเนื้อหาขัดแย้งโดยตรงกับหลักคำสอนของคาทอลิกที่ยึดถือกันมาช้านาน มิเชอเนอร์ตระหนักดีถึงความหวาดหวั่นในวงคริสตจักรที่แวดล้อมตัวเขาอยู่ การที่พระสังกรูจะทำลายโรมนั้นถือเป็นเรื่องใหญ่ แต่เมื่อผู้คนเริ่มหันมาฟังนั้นก็เป็นปัญหาที่หนักหนาสาหัสกว่ามาก

และผู้คนที่ฟังสิ่งที่โรมัส คิลี พูดเสียด้วย

คิลีเป็นพระรูปงาม เหลียวฉลาด และมีพรสวรรค์อันน่าอัศจรรย์ สามารถสื่อความคิดของตนออกมาได้อย่างกระชับ ท่านได้เดินทางไปปรากฏตัวตามที่ต่างๆ ทั่วโลกและดึงดูดให้ผู้คนมากมายศรัทธาเลื่อมใส การเคลื่อนไหวใดๆ ล้วนต้องการผู้นำ และผู้สนับสนุนการปฏิรูปคริสตจักรก็ดูจะพบผู้นำของตนแล้วในตัวพระผู้กล้าหาญรูปนี้ เว็บไซต์ของท่านซึ่งมิเชอเนอร์รู้ว่าศาลพระคาร์ดินัลเฝ้าดูเป็นประจำทุกวันนั้น มีผู้เข้าไปเยี่ยมชมวันละกว่าสองหมื่นครั้ง เมื่อหนึ่งปีมาแล้ว คิลีได้ก่อตั้งขบวนการระดับโลกขึ้น ชื่อว่าชาวคาทอลิกผดุงรณรงค์เพื่อความเสมอภาคต่อต้านความวิปริตทางศาสนศาสตร์ (Catholics Rallying for Equality Against Theological Eccentricities) หรือ Create ซึ่งปัจจุบันอวดอ้างว่ามีสมาชิกกว่าหนึ่งล้านคน ส่วนใหญ่มาจากอเมริกาเหนือและยุโรป

ภาวะผู้นำแบบบ้าบิ่นของคิลียังถึงกับก่อกระตุ้นกำลังใจในหมู่บิชอปชาวอเมริกัน และเมื่อปีที่แล้วบิชอปกลุ่มหนึ่งจำนวนมากพอสมควรเกือบจะประกาศรับรองความคิดของเขาอย่างเปิดเผยและตั้งคำถามกับการที่โรมยังคงยึดมั่นกับปรัชญาสมัยยุคกลางอันแสนคร่ำครึ ตามที่คิลีได้ประกาศอย่างไวหุลายต่อหลายครั้งนั้น คริสตจักรในสหรัฐกำลังตกอยู่ในภาวะวิกฤตเนื่องจากความคิดเก่าๆ พวกพระที่มีพฤติกรรมเสื่อมเสีย และผู้นำที่หยิ่งโส คำโต้แย้งของเขาที่ว่า วาติกันชอบเงินของอเมริกา แต่ไม่ชอบบิทธิพลของอเมริกา

ยังคงเป็นที่เชื่อถือยอมรับ เขาเสนอแนวคิดที่สอดคล้องกับสามัญสำนึก
ประชาชนซึ่งมีเชอเนอร์รู้ว่าคนในโลกตะวันตกเฝ้านหา เขาได้กลายเป็น
คนดังขึ้นมา บัดนี้ผู้ท้าทายได้มาพบกับแซมบี้ และการประลองยุทธ์ระหว่าง
ทั้งสองฝ่ายจะได้รับการบันทึกโดยสื่อมวลชนโลก

แต่ก่อนนั้น มิเชอเนอร์มีการประลองยุทธ์ของเขาเอง

เขาหันกลับจากหน้าต่างไปจ้องดูเคลเมนต์ที่สืบทอดและพยายามลบ
ความคิดที่ว่าสหายเก่าแก่ของเขาอาจจะสิ้นพระชนม์ในไม่ช้าออกไปจากสมอง

“วันนี้พระองค์ทรงเป็นอย่างไรบ้าง ฝ่าพระบาท” เขาถามเป็นภาษา
เยอรมัน เมื่ออยู่กันตามลำพัง ทั้งสองจะใช้ภาษาเดิมของเคลเมนต์เสมอ
แทบไม่มีผู้ใดในบรรดาเจ้าหน้าที่พระราชวังพูดภาษาเยอรมันเลย

พระสันตะปาปาทรงเอื้อมพระหัตถ์หยิบถ้วยลายครามมาทรงลิ้มรสกาแฟ
เอสเปรสโซจิบบ้าง “ช่างน่าแปลกนักที่การอยู่แวดล้อมด้วยอำนาจราชศักดิ์
เยี่ยงนี้จะไม่น่าพึงพอใจได้ถึงขนาดนี้”

ความรู้สึกเสียสละที่ยั่งยืนนั้นมีสิ่งใหม่ แต่ในระยะหลังๆ ความเข้มข้น
กลับทบทวีขึ้น

เคลเมนต์ทรงวางถ้วยลงบนโต๊ะ “เธอเจอข้อมูลนั้นในหอจดหมายเหตุ
หรือเปล่า”

มิเชอเนอร์ขยับห่างจากหน้าต่างและพยักหน้า

“รายงานเรื่องฟาติมาฉบับดั้งเดิมนั้นมีประโยชน์อะไรบ้างไหม”

“ไม่เลยสักนิดเดียว กระหม่อมค้นพบเอกสารอื่นๆ ที่บอกอะไรมากกว่า
ด้วยซ้ำ” เขานึกพิศวงอีกครั้งว่าเหตุใดเรื่องนี้ถึงสำคัญนัก แต่ไม่พูดว่าอะไร

พระสันตะปาปาดูเหมือนจะทรงสัมผัสได้ว่าเขากำลังคิดอะไรอยู่ “เธอ
ไม่เคยถามอะไรเลยนะ”

“ฝ่าพระบาทจะทรงบอกเองหากทรงต้องการให้กระหม่อมรู้”

มีอะไรในตัวบวชผู้นี้ที่เปลี่ยนแปลงไปมากในช่วงสามปีที่ผ่านมา - พระ
สันตะปาปาทรงเห็นทาง ชิดชิด และเปราะบางมากขึ้นทุกวัน ขณะที่
เคลเมนต์เป็นบวชร่างเล็กบางมาแต่ไหนแต่ไร หากในระยะหลังดูเหมือนว่า
พระวรกายจะหดเข้าไปในพระองค์ พระเศียรซึ่งครั้งหนึ่งปกคลุมด้วยพระเกศา
ดกหนาสีน้ำตาล บัดนี้มีพระเกศาสั้นชี้สีเทาเพียงบางๆ พระพักตร์สดใสซึ่งเคย
ประดับหน้าหนังสือพิมพ์และนิตยสาร ขณะเฝ้าพระสรวลจากพระระเบียง
มหาวิหารเซนต์ปีเตอร์ยามที่มีการประกาศว่าพระองค์ทรงได้รับเลือกตั้งนั้น
บัดนี้ปรากฏสภาพเห็นได้ชัดว่าผอมซูบเหมือนภาพการ์ตูนล้อเลียน พระปราง

แดงเรื่อบัดนี้ไร้สีสัน ปานแดงซึ่งครึ่งหนึ่งแทบจะสังเกตไม่เห็นบัดนี้ปรากฏเป็นรอยเปื้อนเป็นปื้นเห็นชัดเจน จนสำนักงานสื่อมวลชนของวาติกันต้องลบออกจากพระฉายาลักษณ์อยู่เป็นประจำ ความกดดันอันเกิดจากการเข้าครอบครองพระเก้าอี้แห่งนักบุญปีเตอร์ได้ส่งผลเสียหายร้ายแรง ทำให้บุรุษผู้หนึ่งซึ่งเมื่อไม่นานมานี้เองยังป็นเทือกเขาบาเวเรียนแอลป์เป็นประจำ ถึงแก่ชราภาพลงอย่างมาก

มิเชอเนอร์พยักหน้าไปทางลาดพระสุธารส เขาจำได้ถึงยามที่พระกระยาหารเข้าประกอบด้วยไส้กรอก โยเกิร์ต และขนมปังดำ “ทำไมฝ่าพระบาทไม่เสวยอะไรบ้าง มหาเดเล็กบอกระหม่อมว่าฝ่าพระบาทไม่ได้เสวยพระกระยาหารคำเมื่อคืนนี้”

“เจ้านั่นช่างกังวลนัก”

“ทำไมถึงไม่ทรงหิวเลยพะย่ะค่ะ”

“แล้วยังดีด้วยนะ”

“การเสียดังกล่าวของกระหม่อมไม่คลายความหวั่นวิตกของกระหม่อมลงได้เลย”

“แล้วเธอกลัวอะไรกันล่ะ โคลิน”

มิเชอเนอร์อยากจะเอ่ยถึงรอยยิ้มที่ขึ้นเต็มพระนลาฏของเคลเมนต์ พระฉวีที่ซิดเซียวลงจนน่าตกใจ เส้นพระโลหิตที่ปรากฏชัดเจนพระหัตถ์และข้อพระกรของบุรุษชรา แต่เขาก็พูดเพียงว่า “ก็เรื่องพระพลานามัยของฝ่าพระบาทเท่านั้นล่ะพะย่ะค่ะ”

เคลเมนต์ทรงแยมพระสรวล “เธอละเก่งนักเรื่องหลบเลี่ยงคำยั่วยุของฉัน”

“การโต้เถียงกับสมเด็จพระสันตะปาปาเป็นความพยายามที่ไร้ผล”

“อ้อ ไอ้เรื่องความถูกต้องทุกประการนั้นสินะ ฉันลืมไป ฉันต้องพูดถูกเสมอ”

มิเชอเนอร์ตัดสินใจรับคำทำนั้น “ไม่เสมอไปหรอกพะย่ะค่ะ”

เคลเมนต์ทรงพระสรวลเบาๆ “เธอเอาชื่อที่พบในจดหมายเหตุมหาหรือเปล่า”

เขาล้วงกระเปาะเสื้อคลุมบาทหลวง และหยิบสิ่งที่เขาเขียนก่อนจะได้ยินเสียงนั้นออกมา ยื่นถวายเคลเมนต์และทูลว่า “มีใครบางคนอยู่ที่นั่นอีกแล้ว”

“ซึ่งไม่น่าจะทำให้เธอแปลกใจเลยนะ ที่นี้ไม่มีอะไรเป็นส่วนตัวหรอก” พระสันตะปาปาทรงอ่านข้อความนั้นแล้วทวนสิ่งที่เขียนไว้ซ้ำ “บาทหลวงอันเดรจ ดิเบอร์”

มิเชอเนอร์รู้ว่าทรงคาดหวังสิ่งใดจากเขา “ท่านเป็นพระเกษียณแล้ว

อาศัยอยู่ในโรมานีเย กระหม่อมได้ตรวจบันทึกของเรา เช็กเงินบำนาญของท่าน
ยังคงส่งไปยังที่อยู่ที่นี่”

“ฉันอยากให้เธอไปพบท่าน”

“ฝ่าพระบาทจะทรงบอกกระหม่อมหรือไม่ว่าเพราะเหตุใด”

“ยังไม่ใช่ตอนนี้”

ในช่วงสามเดือนที่ผ่านมา เคลเมนต์ทรงกังวลพระทัยอย่างลึกซึ้ง บรูซ
ชราพยายามปกปิดความรู้สึกนั้นไว้ แต่หลังจากมิตรภาพนานยี่สิบปีก็แทบ
ไม่มีสิ่งใดรอดพ้นการสังเกตของมิเชอเนอร์ไปได้ เขาจำตอนที่ความกังวลนั้น
เริ่มขึ้นได้อย่างแม่นยำ คือหลังจากที่เสด็จไปยังหอจดหมายเหตุ - ที่ห้องลับ
เฉพาะ - และตุนิรภัยโบราณซึ่งตั้งอยู่หลังประตูลูกกรงเหล็กกลั่นดาลนั้น
“กระหม่อมจะได้ทราบไหมว่าฝ่าพระบาทจะทรงบอกเหตุผลกระหม่อมเมื่อใด”

พระสันตะปาปาทรงลุกขึ้นจากพระเก้าอี้ “หลังสวดภาวนา”

ทั้งสองออกจากห้องทำงานและเดินเงียบ ๆ ตัดพื้นที่ชั้นสี่ไปหยุดตรงช่องประตู
ที่เปิดอยู่บานหนึ่ง วัดน้อยเบื้องหลังประตูนั้นปูหินอ่อนสีขาว หน้าต่างกรูกระจก
โมเสกกละลานตาแสดงภาพเหตุการณ์ตั้งแต่คืนแห่งพระกระยาหารค่ำมื้อสุดท้าย
จนถึงสิ้นพระชนม์ เคลเมนต์เสด็จมาที่นี่ทุกเช้าเพื่อทรงสวดภาวนาเป็นเวลา
หลายนาทีก่อนที่ไม่มีใครได้รับอนุญาตให้เข้าขัดจังหวะพระองค์ ทุกสิ่งล้วนรอได้
จนกว่าจะทรงสนทนากับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเสร็จสิ้น

มิเชอเนอร์ได้รับใช้เคลเมนต์มาตั้งแต่สมัยแรกๆ เมื่อพระเยอรมัน
ร่างประเปรียวผู้นี้เป็นอาร์ชบิชอป จากนั้นก็เป็นพระคาร์ดินัล และเลขาธิการ
แห่งรัฐของวาติกัน เขาเองก็ได้เลื่อนยศตามผู้อุปถัมภ์ด้วย จากนักศึกษา
ธรรมะ เป็นพระ และเป็นมิงซินญอร์ - เป็นการไต่เต้าที่บรรลู่ถึงขั้นสุดยอดเมื่อ
สามสิบสี่เดือนก่อนตอนที่คณะพระคาร์ดินัลอันศักดิ์สิทธิ์เลือกพระคาร์ดินัล
ยาคอบ โพล์เคนเนอร์ เป็นผู้สืบทอดตำแหน่งลำดับที่ ๒๖๗ ของนักบุญปีเตอร์
โพล์เคนเนอร์เลือกมิเชอเนอร์เป็นเลขานุการส่วนตัวพระองค์ในทันที

มิเชอเนอร์รู้จักตัวตนของเคลเมนต์เป็นอย่างดี - บรูซผู้ได้รับการศึกษา
ในสังคมเยอรมันยุคหลังสงครามซึ่งวนเวียนอยู่ในความสับสนวุ่นวาย - เรียนรู้
เล่ห์เหลี่ยมการทูตจากการประจำตำแหน่งที่อาจเปลี่ยนแปลงโยกย้ายเมื่อไรก็ได้
ทั้งที่ดับลิน ไคโร เคปทาวน์ และวอร์ซอ ยาคอบ โพล์เคนเนอร์ เป็นบรูซผู้มีความ
อดทนเปี่ยมล้นและความเอาใจใส่เข้าชั้นคลั่งไคล้ ตลอดเวลาหลายปีที่อยู่
ด้วยกันมา ไม่เคยแม้สักครั้งเดียวที่มีมิเชอเนอร์จะนึกเคลือบแคลงศรัทธาหรือ

ลักษณะนิสัยของผู้อุปถัมภ์ตน และเขาก็ได้ตัดสินใจเมื่อนานมาแล้วว่าหากเขาสามารถเป็นได้เพียงครึ่งหนึ่งของบุรุษที่โพลีคเนอร์เป็นมา เขาก็จะถือว่าชีวิตตนประสบความสำเร็จแล้ว

เคลเมนต์ทรงสวดภาวนาเสร็จสิ้น ทำเครื่องหมายกางเขน แล้วจุ่มพิตกางเขนที่ห้อยตรงทรวงอกเบื้องหน้าฉลองพระองค์สีขาว เวลาแห่งความสงบของพระองค์ในวันนี้ นั่นสิ้น พระสันตะปาปาทรงขยับพระองค์ลุกขึ้นจากแท่นสวดภาวนา แต่ยังทรงอ้อยอิ่งอยู่ที่แท่นบูชา มิเชอเนอร์ยืนเงิบๆ อยู่ที่มีม้วนน้อยจนกระทั่งพระสันตะปาปาทรงก้าวมาที่เขา

“ฉันตั้งใจจะอธิบายความตั้งใจของฉันในจดหมายถึงบาทหลวงติบอร์ มันจะเป็นคำอนุญาตจากพระสันตะปาปาให้ท่านแจ้งข้อมูลบางอย่างแก่เธอ”

นั่นก็ยังไม่ใช่คำอธิบายว่าทำไมถึงจำเป็นต้องเดินทางไปโรมานีเย “ฝ่าพระบาทจะทรงโปรดให้กระหม่อมเดินทางเมื่อใด”

“พรุ่งนี้ อย่างช้าที่สุดมะรีนนี่”

“กระหม่อมไม่แน่ใจว่านั่นจะเป็นความคิดที่ดี สมณทูตสักคนจะปฏิบัติภารกิจนี้มิได้หรือพะย่ะค่ะ”

“ฉันรับรองได้ โคลิน ฉันจะไม่ตายระหว่างที่เธอไปหรอก ฉันอาจจะดูแย่ แต่ฉันรู้สึกสบายดี”

ซึ่งได้รับการยืนยันจากคณะแพทย์ประจำพระองค์เคลเมนต์เมื่อราวหนึ่งสัปดาห์ที่แล้ว หลังการตรวจหลายต่อหลายรอบ คณะแพทย์ก็ประกาศว่าสมเด็จพระสันตะปาปาทรงปลอดจากโรคร้ายที่บ้านนอนพระพลานามัย แต่แพทย์ประจำพระองค์ได้ทูลเตือนเป็นการส่วนตัวว่าความเครียดคือศัตรูที่ร้ายแรงที่สุดของเคลเมนต์ และการที่พระองค์ทรงทрудโทรมลงอย่างรวดเร็วในช่วงไม่กี่เดือนที่ผ่านมา ก็ดูจะเป็นหลักฐานว่าบางสิ่งบางอย่างกำลังฉีกทิ้งพระจิตวิญญาณอยู่

“กระหม่อมไม่เคยทูลว่าฝ่าพระบาททรงดูเป็นคนป่วยเลยนะพะย่ะค่ะ”

“เธอไม่จำเป็นต้องพูดออกมาหรอก” บุรุษชาวทรังซีที่ดวงตาเขา “มันอยู่ตรงนั้น ฉันได้เรียนรู้วิธีอ่านสายตาเธอ”

มิเชอเนอร์ชูกระดาษแผ่นนั้นขึ้น “ทำไมฝ่าพระบาทถึงทรงจำเป็นต้องติดต่อกับพระรูปนี้”

“ฉันควรจะทำอย่างนั้นหลังจากเข้าไปในห้องลับเฉพาะครั้งแรกแล้ว แต่ฉันยังขัดชินไว้” เคลเมนต์ทรงหยุดชั่วขณะ “ตอนนี้ฉันขัดชินไม่ไหวอีกต่อไปแล้ว ฉันไม่มีทางเลือก”

“เหตุใดสมเด็จพระสันตะปาปาผู้เป็นประมุขสูงสุดแห่งคริสตจักรโรมันคาทอลิกถึงไม่มีทางเลือกล่ะพะย่ะค่ะ”

พระสันตะปาปาทรงขยับออกห่างและหันไปเผชิญกับไม้กางเขนบนผนังเทียนไขเล่มโตสองเล่มส่องสว่างขนานข้างแท่นบูชาหินอ่อน

“เธอจะไปฟังการพิจารณาคดีเช้าวันนี้หรือเปล่า” เคลเมนต์ทรงถาม ยังทรงหันพระปฤษฎางค์ให้เขา

“นั่นไม่ใช่คำตอบของคำถามที่กระหม่อมถามนะพะย่ะค่ะ”

“สมเด็จพระสันตะปาปาผู้เป็นประมุขสูงสุดแห่งคริสตจักรโรมันคาทอลิกทรงสามารถเลือกได้ว่าทรงต้องการตอบคำถามใด”

“กระหม่อมแน่ใจว่าฝ่าพระบาททรงสั่งให้เข้าฟังการพิจารณาคดี เพราะฉะนั้น ใช่แล้วพะย่ะค่ะ กระหม่อมจะไปฟัง พร้อมกับพวกผู้สื่อข่าวเต็มห้อง”

“หล่อนจะไปที่นั่นด้วยหรือเปล่า”

มิเชอเนอร์รู้ดีว่าบุรุษชราทรงหมายถึงผู้ใด “มีผู้แจ้งกระหม่อมว่าเธอยืนคำร้องขอบัตรสื่อมวลชนเพื่อทำข่าวครั้งนี้”

“เธอรู้หรือเปล่าว่าหล่อนสนใจอะไรในการพิจารณาคดีครั้งนี้”

เขาส่ายศีรษะ “ก็อย่างกระหม่อมทูลไปแล้ว กระหม่อมรู้ว่าเธอมาที่นี่ก็โดยบังเอิญเท่านั้น”

เคลเมนต์ทรงหันมาเผชิญหน้ากับเขา “แต่ช่างเป็นความบังเอิญที่โชคดียะไรอย่างนั้น”

เขานึกสงสัยว่าเหตุใดพระสันตะปาปาจึงทรงสนพระทัยนัก

“การจะใส่ใจนะไม่ผิดหรอกนะ โคลิน หล่อนเป็นส่วนหนึ่งของอดีตของเธอ ส่วนหนึ่งที่เธอไม่ควรลืม”

เคลเมนต์ทรงทราบเรื่องทั้งหมดก็เพียงเพราะมิเชอเนอร์จำเป็นต้องมีพระผู้ฟังการสารภาพบาป และตอนนั้นอาร์ชบิชอปแห่งโคโลญก็เป็นสหายสนิทที่สุดของเขา เรื่องราวครั้งนั้นเป็นการละเมิดคำสัตย์สาบานแห่งสมณเพศเพียงครั้งเดียวของเขาในช่วงเวลาสี่สิบห้าปีที่เขาเป็นพระ เขาเคยคิดจะลาสิกขา แต่เคลเมนต์ทรงเกลี้ยกล่อมให้เลิกล้มความตั้งใจนั้น โดยชี้แจงว่าจิตวิญญาณจะได้มาซึ่งความแข็งแกร่งก็ด้วยผ่านความอ่อนแอเท่านั้น เดินหนีไปจะไม่ได้อะไรขึ้นมาเลย บัดนี้ หลังจากเวลาผ่านไปกว่าสิบปี เขารู้ว่ายาคอบ โพล์คเนอร์พูดถูก เขาเป็นเลขานุการในพระองค์สมเด็จพระสันตะปาปา เป็นเวลาเกือบสามปีแล้วที่เขาช่วยเหลือเคลเมนต์ที่ลืมหำปากรองบุญกลางและวัฒนธรรมคาทอลิกที่ผสมผสานกันอย่างน่าอัศจรรย์ ข้อเท็จจริงที่ว่ามีส่วนร่วมของเขา

ทั้งหมดนี้มีพื้นฐานจากการที่เขาละเมิดคำสัตย์สาบานต่อพระผู้เป็นเจ้าของเขาและต่อศาสนจักรของตนดูจะไม่เคยรบกวนจิตใจเขาเลย และความตระหนักรู้ดังกล่าวก็เริ่มทำให้เขาไม่สบายใจในระยะหลังๆ นี้

“กระหม่อมไม่เคยลืมเรื่องนั้นเลย” เขากะซิบพูด

สมเด็จพระสันตะปาปาทรงก้าวเข้ามาใกล้แล้วทรงวางพระหัตถ์ลงบนไหล่เขา “จงอย่าระทมทุกข์กับสิ่งที่สูญเสียไปแล้ว มันไม่ดีต่อสุขภาพและขีดความสามารถทำงานด้วย”

“การโกหกไม่ใช่เรื่องง่ายเลยสำหรับกระหม่อม”

“พระผู้เป็นเจ้าของเธอทรงอภัยให้เธอแล้ว นั่นคือสิ่งเดียวที่เธอต้องการ”

“ฝ่าบาททรงแนพระทัยได้อย่างไร”

“ฉันแน่ใจ และถ้าเธอไม่อาจเชื่อประมุขแห่งคริสตจักรคาทอลิกผู้ถูกต้องเสมอได้ แล้วใครละที่เธอจะเชื่อได้” รอยยิ้มพระสรวลมาพร้อมกับพระวาจาติดตลานั้น พระวาจาซึ่งบอกมิเชอเนอร์มิให้ยึดถืออะไรจริงจังเพียงนั้น

เขาพลอยยิ้มไปด้วย “ฝ่าบาทนี่ทรงเหลือเกินจริงๆ”

เคลเมนต์ทรงยกพระหัตถ์ขึ้นจากไหล่เขา “ใช่แล้ว แต่ฉันก็น่ารักนะ”

“กระหม่อมจะพยายามจำไว้”

“จงทำเช่นนั้น ฉันจะเขียนจดหมายถึงบาทหลวงติบอร์เสร็จในอีกไม่กี่ชั่วโมง ในจดหมายฉันขอให้ท่านเขียนตอบเป็นลายลักษณ์อักษร แต่ถ้าท่านอยากจะตอบด้วยวาจา ก็จงฟังท่าน ถามอะไรที่เธออยากรู้ แล้วบอกฉันทุกอย่างเข้าใจไหม”

มิเชอเนอร์สงสัยว่าเขาจะรู้ได้อย่างไรว่าจะถามอะไร ในเมื่อเขาไม่รู้สักนิดว่าทำไมเขาถึงต้องเดินทางไปด้วยซ้ำ แต่เขาก็พูดเพียงว่า “กระหม่อมเข้าใจฝ่าพระบาท เช่นเดียวกับทุกครั้ง”

เคลเมนต์ทรงยิ้มพระสรวลกว้าง “ถูกต้อง โคลิน เช่นเดียวกับทุกครั้ง”